

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦੇਹ

1981 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4380 I

18 ਮਈ 1982 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1914 ਦਾ ਆਈ.ਐਲ.)—ਧਾਰਾ 418 ਅਤੇ 426— ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ (1962 ਦਾ XI)—ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 8— ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਲ ਵਿਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ—S ਪੰਜਾਬ ਗੁੱਡ ਕੰਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਲੋ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ—ਭਾਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਭਗੌੜਾ ਹੈ—ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ-ਕੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਫਰਾਰ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ—ਦੋਸ਼ੀ—ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 418, ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3, 4 ਅਤੇ 8, ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਕੈਦੀ' ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਵਾਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫਾਰਮ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ। ਵਾਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਆਫੀ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਲਿਪਿੰਗ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦ. ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕੇ

ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰੇ। ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਐਕਟ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਦੀ

ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ। ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 3(8) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਦੀ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀ ਉੱਤੇ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਲੋ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਧਾਰਾ ਉਸੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਲੰਘਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੈਦੀ ਭਗੌੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰੈਂਡ ਕੰਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਹਰ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

(ii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਉਹ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(Hi) Annexure P-1 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

(iv) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਾਰੀ ਐਕਟ, 1962।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ ਸਨ।

ਡੀਐਸ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

1)) ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ 1a>ਜੌਹਲ ਪੁੱਤਰ ਸੋਢਵ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਜਵਾਹਰ ਨਗਰ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਵਪੀਕ 1 ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 471 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 5,000 ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 466 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਦੋਵਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 466 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ/ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2) ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ 25 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮੁੱਖ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰੈਂਡ ਕੰਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਹੋਰ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੈ।

(3) ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੀ ਜੇ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 'ਤੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227, ਇੱਕ ਦੂਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਫਰਲੋ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਰਨ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 1973, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ

ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਾਂਗ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਜ਼ਾ 25 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 221(1)(2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(4) ਆਈਓਨ ਐਬ 'ਤੇ! ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਤੋਂ ਭਗੌੜਾ ਹੈ, ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਇਲਾਹੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ^ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 83 ਦਿਨ ਹੀ ਕੱਟੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 417 ਅਤੇ 453 ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਸੈਨੂਅਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹਨ, ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗਾ।

(5) ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਅਜੇ ਸ਼ਿੰਦਾ ਹਨ।

(6) ਸਥਿਤੀ ' ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਭੱਜ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ, ਸਰੀਰ, ਦਿਮਾਗ ਜਾਂ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। - ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੱਖੜੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਇੰਨਾ ਚੌੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਰਾਜ, ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਬਲੈਕ-ਮੇਲਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸ-ਟਾਈਮ ਜਾਂ ਲਗਜ਼ਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣੇ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀਤ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੱਚੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਰੈਜ਼ ਟਰੇਡ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬਿਧਿਤ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ 25 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ, 1974 ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 426 ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ: ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਸੀਹਿਤਾ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਪੜਾਅ ਫਰਲੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਹਨ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 3. (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ-

- (a) ਕੈਦੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਕੈਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (c) ਕੈਦੀ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਲ ਵਾਹੁਣ, ਬੀਜਣ ਜਾਂ ਵਾਢੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ।

(2) ਮਿਆਦ 9 d ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ-

- (a) ਜਿੱਥੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ;
- (b) ਜਿੱਥੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ; ਅਤੇ

(e) ਜਿੱਥੇ 1 ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨਗੀ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ©Aker ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਸੈਕਸ਼ਨ 4. (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਣ-

- (a) ਉਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰੀਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਜੇਲ੍ਹ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕੈਦੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ-

- (i) ਪੰਜਾਬ ਆਦੀ ਅਪਰਾਧੀ (ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ, ਜਾਂ
 - (ii) ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (2) ਫਰਲੋ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਗੇ।
- (3) ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ;

ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 418, ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਧਾਰਾ 418. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 413 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੁਰੰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਭੇਜੇਗੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਠਣ ਤੱਕ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 419 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਕੈਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੈਦੀ ਐਕਟ, 1900 ਦੀ ਧਾਰਾ ਟੀ 3, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

(3) ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ- ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿੱਟ, ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 426, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਉਹ ਮਿਆਦ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲੰਘਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਰਿਹਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਧਾਰਾ 426. (1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਭਗੋੜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: -

(a) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ;

(b) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਵੇਲੇ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭੱਜਣ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਜ਼ਾ।

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

- (1)) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਿਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 426 ਵਰਗੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ: -

- (2) (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (3) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ।
- (4) ਜੇ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕਾਰਨ

ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ, ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, -

- (a) ਓਵਰਸਟੇ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੋਟ;
- (b) ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਟਾਪੇਜ ਕਿਊਐਫ ਕੰਟੀਨ ਰਿਆਇਤ;
- (c) ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ;
- (d) ਪ੍ਰਾਈ ਸੋਨਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- (e) ਚੇਤਾਵਨੀ;
- (f) ਮੈਨ' ਜਾਂ 'ਦੋਸ਼ੀ ਓਵਰਸੀਅਰ' ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ।

(5)-----

'ਸਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"9. ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਦੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।

, ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ

ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ, ਜ.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 224 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 224.-ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਕਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।

ਵਿਆਖਿਆ। — ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਨ ਟੈਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫਾਰਮ ਕੋਡ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ। ਵਾਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਆਦਿ ਲਈ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅੰਤਮ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ। ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਲਿਪਿੰਗ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਚਰਣ। ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 8(3) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਕਿ - ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰੀਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 417(2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“417 (1) — — — — —

- (2) ਮੁੜ ਫੜੇ ਗਏ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਇਹ ਪੈਰਾ ਧਾਰਾ 8(3) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਪੈਰਾ 417(2) ਐਕਟ ਦੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਬੁੱਕ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖੋਖਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ 1974 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਫਰਲੋ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਫਰਲੋ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਫਰਲੋ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਲੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਲੋ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਧਾਰਾ ਉਸ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਛੋਟਾਂ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 1974 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੇਵਲ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 426 ਬੀਐਫ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 426 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ: "ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ"। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋ ਭੱਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ "ਭਗੌਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਵਿੱਚ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 426 ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪੂ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 224 ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਧੀਕ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 426 ਸਿਰਫ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 426(2) (ਬੀ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗੋੜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ-ਵਾਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫਰਲੇ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। . ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਇਹ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਹਿੱਸਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਅਣਵਰਤਿਆ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਫਰਲੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਫਰਲੇ ਜਾਂ ਭੱਜਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਦਿਨ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੁਝਾਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਣਕਿਆਸੀ ਵਾਕ ਜਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਕ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਨੇ ਜੇਲ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਫਰਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੜ-ਗਾਜ਼ਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਵਹਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। - ਸਜ਼ਾਯਾਫਤਾ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੋਟਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(10) ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਈ ਕਰਵਾ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਡਰੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .

(11) ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵਾਰੰਟ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533(5)। ਸੀਹਿਤਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਪੈਰਾ 442 ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪਾਰਸ 442, 533 ਅਤੇ 533-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਪੈਰਾ 442: ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰਡੈਟ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ।

- (1) 3. (1) ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ (ਅਤੇ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ) ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (2) ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਕੈਦੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (3) ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ! ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- (4) ਜਨਰਲ ਸਮਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਵਾਰੰਟ - ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ ਮਾਰਸ਼ਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੀ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਮਾਰਸ਼ਲ ਉਸ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।
- (5) ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਵਾਰੰਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

533-ਏ.—ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ, ਜੇਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। - ਅਦਾਲਤ,-

- (1) ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

- (2) ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਾਰੰਟ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ (ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿਚ) ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਜੇਲ ਜਾਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
- (3) ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਸਲ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪੈਰਾ 533(5) ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਬਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮੈਨੂਅਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਬਲ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਰਹੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਵੀ। ਉਸ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਪ ਟੂ ਡੇਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਜੇਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਫਰਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533(5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਪਸ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 533 (5) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦਾ "ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਠਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533(5) ਵਿਚ ਵੀ 'ਲੈਪਸ' ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੈਦੀ ਦੀ ਮੌਤ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ . ਕੈਦੀ

Gurcharan Kaur v. The State of Punjab (Kulwant Singh Tiwana, J.)

ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਾਰੰਟ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਰੰਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਯਾਨੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 533(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਰੰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ਿਧਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਐਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਸਜ਼ਾ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 533(5) ਤਹਿਤ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਕੋਡ 'ਤੇ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਗੌੜੇ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਲ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਪੈਰਾ 533-ਏ। ਇਹ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਜੇਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਅਤੇ ਸਮਝੇ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਜ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖ ਕੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ

ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਮੁੜ ਸਮਰਥਨ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਏਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਫਰਾਰ ਹੋਏ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

13. ਇਸ ਕੇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਾਂ ਇਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਆਫ਼ੀ, ਆਦਿ। ਪੈਨਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਨਲੋਜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਜਾਂ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪੈਨਲੋਜੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ, ਚਿਲਡਰਨ ਐਕਟ, ਆਦਿ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। -ਜੇਲ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਜ਼ਾਯਾਫ਼ਤਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 11, 1962 ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਮਿਆਦ ms ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀਤਲਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਕੈਦ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਤਹਿਤ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੱਚੇ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕਾਰਨ ਫਰਲੋ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(3)(d) ਵਿੱਚ ਬਿਲਟ-ਇਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

14. ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ, ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੀਗਤ ਰਹਿ ਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਜਬ, ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਜੌਹਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਚਤੁਰਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ ਜੇ.

ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੀਤਲਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1984 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 978 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

7 ਅਗਸਤ 1985 ਈ

11 ਆਇਰਿਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 92 -ਏ ਅਤੇ 96— ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰਿਮ ਮੁਆਵਜ਼ਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ